

ši pogovor o protestantizmu in evangeličanski cerkvi pri nas. V Sloveniji živi okrog 20.000 protestantov, ki so v glavnem evangeličani. Ti imajo v Prekmurju deset cerkvenih občin (gmajni), po eno pa še v Ljubljani, Mariboru in Apačah. Evangeličanska cerkev je organizirana manj strogo hierarhično kot katoliška, saj so nad verniki le duhovniki, prvi med njimi oziroma prvi med enakimi pa je senior, ki je izvoljen izmed duhovnikov za dobo šestih let.

Četrty dan smo zaključili tako, kot smo ga začeli: z manjšinsko problematiko. Večerno predavanje v prostorih DOŠ Dobrovnik sta imela prof. dr. Albina Nečak-Lük (Inštitut za narodnostna vprašanja) in njen soprog, prof. dr. Dušan Nečak (Oddelek za zgodovino FF). Predavanje nam je osvetlilo razlike in podobnosti pri problematiki madžarske in italijanske manjšine pri nas in slovenske manjšine v Porabju, na avstrijskem Koroškem in v Italiji. Seznanili smo se z manjšinsko zakonodajo v Sloveniji, nismo pa se mogli izogniti tudi aktualnim polemikam o nemški narodni skupnosti pri nas.

Peti dan dopoldan smo izvedli enako anketo kot drugi dan na Goričkem, le da smo si tokrat za primerjavo izbrali dve ravninski naselji. Anketirali smo v Dobrovniku in v sosednji slovenski vasi Strehovci.

Popoludan smo se odpravili v Prosenjakovce/Partosfalvi, kjer je izpostava Doma za odstranjevanje tujcev iz RS (bivši Prehodni dom za tujce), ki ima sedež v Ljubljani in spada pod Ministrstvo za notranje zadeve RS. Tu smo se srečali z Ernestom Bedekom, vodjo izpostave, ki nas je seznanil s problematiko ilegalnega prestopanja meje in s funkcijo Slovenije pri ilegalnem tranzitu tujcev na zahod. Prehodni dom se nahaja v nekdanji vojašnici jugoslovanske vojske in je oddaljen 130 m od državne meje z Madžarsko. Dom je pričel delovati 1. januarja 1994. Takrat so predvidevali, da bo v njem živelo do trideset tujcev na mesec, vendar jih je razvoj dogodkov presenetil. Leta 1998 so tako gostili 4.040 tujcev, med januarjem in junijem 1999 pa že 4.632.

Popoludan nas je na DOŠ v Dobrovniku obiskala poslanka madžarske narodne skupnosti v Državnem zboru Republike Slovenije Marija Poszonec, ki je na tej osnovni šoli službovala 17 let kot učiteljica. Ob njenem predavanju smo dobili vpogled v manjšinsko problematiko s stališča manjšinskega politika in se seznanili s problemi, s katerimi se srečujejo manjšinski politiki pri nas, in odnosom posameznih parlamentarnih strank do teh problemov. O Madžarih, torej o madžarski manjšini v Sloveniji, poslanka pravi: »Nismo mi priseljeni sem, ampak nas je meja pustila tukaj.« Po popisu iz leta 1991 živi v Sloveniji v 36 naseljih 8.503 Madžarov (0,43 % prebivalcev Slovenije), ki imajo na od 3 do 5 km širokem pasu ob madžarski meji z zakonom določen poseben status.

Šesti dan je bil hkrati tudi zadnji dan terenskega dela. Začeli smo ga z bogoslužjem v evangeličanski cerkvi v Moravskih Toplicah, ki ga je vodil Geza Erniša, potem pa je sledil obisk Pokrajinskega muzeja

v Murski Soboti, ki je letos dobil nagrado Evropskega sklada (podobno, toda nižjega ranga kot kobariški muzej prve svetovne vojne leta 1993). Sledil je ogled romskega naselja pri Černelovcih in potem še ogled Lendavskih gor. Zanje je značilna velika razdrobljenost, saj je skoraj 1.000 ha vinogradov razdeljenih med več kot 3.000 lastnikov iz preko 40 krajev, tako da povprečna velikost vinogradov znaša 0,15 ha.

Dan smo začeli in končali v cerkvi, saj je bil kot zadnja točka programa predviden obisk Sela z romanško rotundo Sv. Nikolaja iz prve polovice 13. stoletja.

Na koncu bi se za uspešno izvedbo tretjega tabora DMGS še enkrat radi zahvalili vsem predavateljem in domačinom, ki so nam bili pripravljeni pomagati in so prevzeli vodstvo po Prekmurju, še posebej pa se zahvaljujemo prebivalcem Dobrovnika, ki so nas tako lepo sprejeli medse in s tem pripomogli k odličnemu počutju udeležencev.

PODIPLOMSKI ŠTUDIJ GEOGRAFIJE ZA PODROČJE IZOBRAŽEVANJA Ana Vovk Korže

Na Oddelku za geografijo Pedagoške fakultete v Mariboru se v študijskem letu 1999/2000 pričenja prvo leto vpisa na podiplomski študij geografije za pridobitev magisterija in doktorata za področje izobraževanja. Namen podiplomskega študija je izobraževanje diplomantov za opravljanje zahtevnejših oblik pedagoškega dela in ustvarjanje pogojev za raziskovalno dejavnost na področju pedagoške geografije. Organiziran študij na magistrski stopnji traja 2 leti oziroma 4 semestre, doktorski študij pa poteka po individualnem študijskem programu in traja še nadaljnji dve leti.

V izvajanje programa so poleg sodelavcev Oddelka za geografijo Pedagoške fakultete vključeni še profesorji Filozofske fakultete v Ljubljani in sodelavci univerz v Bayreuthu, Zagrebu in Szombathelyju.

Kratka predstavitev predmetnika:

A. Organizirane oblike študija

1. letnik: Didaktika, Teorije in metode v fizični geografiji, Izbirni predmet*, Teorije in metode v družbeni geografiji, Izbirni predmet*, Regionalna geografija Slovenije.
2. letnik: Teorije in metode v regionalni geografiji, Didaktika geografije, Komunikacija za učitelje, Izbirni predmet*.

B. Individualno raziskovalno delo

2. letnik: Izdelava magistrske naloge in vključevanje v projekte.

*Izbirni predmeti: Geomorfologija, Klimatogeografija, Hidrogeografija, Pedobiogeografija, Geografija prebivalstva, Geografija podeželja, Geografija naselij, Urejanje prostora in Pokrajinska ekologija.

Za doktorski študij se pripravi individualen študijski program, ki je vezan na vsebino doktorskega dela.

Zaenkrat je program podiplomskega študija usmerjen na področje izobraževanja, načrtujemo pa razširitev programa z različnimi smermi znotraj geografije.

GEOGRAFSKI RAZISKOVALEC Darja Gros

Nedavno je pri založbi Mladinska knjiga izšel slovenski prevod zbirke **Geografski raziskovalec** britanskega avtorja Philipa Sauvaina. Zbirka treh knjižic s po 30 stranmi srednjega formata v trdi vezavi obravnava naravnogeografske elemente pokrajine: gore, reke in doline ter morja in oceane. Je bogato opremljena s skicami in fotografijami, ki popestrijo sicer kratko in preprosto razlago. Na koncu vsake knjižice sta dodana še slovar in indeks.

Vsaka knjižica je razdeljena na 12 tematskih sklopov, predstavljenih iz različnih zornih kotov, vendar zaključenih v celoto, ki nam v zaporedju ponujajo odgovore na vprašanja, kako in zakaj so različni geografski pojavi nastali, kako se razvijajo in spreminjajo ter kako vplivajo na življenje ljudi.

Prva knjižica v zbirki govori o **gorah**. Sprva primerja najvišje vrhove celin, sledi razlaga o nastanku gora in njihovem preoblikovanju v ledeni dobi. V na-

daljevanju izvedemo nekaj o gorskem podnebju, rastlinstvu in živalstvu. V knjižici najdemo med drugim tudi odgovore na vprašanja, zakaj na Kilimandžaru, ki se nahaja blizu ekvatorja, ležita sneg in led vse leto, zakaj nekatere živali spreminjajo barvo, katere nevarnosti prežijo na ljudi v gorah, na kakšen način poteka promet po strmih pobočjih, kako lahko izraba naravnih virov osiromaši gorsko okolje, zakaj je kmetovanje v gorah tako težko in kako gorsko okolje izrabit za turizem (primer Chamonixa v Franciji). Nenazadnje nas avtor opozori tudi na občutljivo gorsko okolje in varovanje le-tega pred škodljivimi učinki.

Reke in doline so vsebinsko nadaljevanje prve knjižice. Tu spoznamo reke od izvira do izliva, hkrati pa tudi izvemo, kako so reke sploh nastale, kako oblikujejo doline, slapove in soteske, zakaj vijugajo in kakšni so učinki, kadar prestopijo bregove. Kako človek lahko nadzoruje rečni tok, je prikazano na primeru velikega sistema rek Misipi in Misuri. Izraba rečnih tokov nam je predstavljena preko rekreacije ob rekah in na njih, rečnega prometa ter jezov z velikimi akumulacijskimi jezovi, ki v mnogih sušnih državah služijo kot viri pitne vode, za namakanje polj, pogosto pa jih izrabljajo tudi za proizvodnjo hidroenergije. Na koncu avtor posveti nekaj prostora tudi človekovim dejavnostim, ki škodijo vodam, oziroma (ne)sožitju človeka z naravo.

Tretja knjižica, **Morja in oceani**, je po zasnovi podobna prvima dvema. Tu izvedemo, zakaj je Zem-

